

Hoofdstuk 53

Lieve kleinkinderen,

Veel jaren geleden waren omie en ik een keer in de Nederlandse Hervormde Kerk in Musselkanaal. Dominee Bloemhof hield een mooie preek, die ik nu vergeten ben.

Maar wat ik altijd van deze dominee toen wel onthouden heb, ga ik jullie nu vertellen. Aan het einde van die kerkdienst werd er een collecte gehouden voor een goed doel. Aan dominee Bloemhof was voor de dienst gevraagd of hij reclame wilde maken voor die belangrijke collecte.

‘Beste mensen, ga veel geld geven, meer dan je normaal doet’, was de vraag geweest van die goede doelen commissie.

Maar wat zei dominee Bloem voor voordat die collecte gehouden werd?

‘Beste mensen, mij is gevraagd om u te vragen deze keer flink in uw buidel te tasten. Ja, om aan dit goede doel veel geld te geven.

Maar ik zeg u: Als u twijfelt, geef dan niets. Nee, nog minder dan u gewend bent om normaal in de collectezak te doen.

Waarom zeg ik dit? Nu, al het geld op de hele wereld is van God. En als God wil dat er veel geld naar dat goede doel gaat, dan gebeurt dat.

Daar mag u aan meedoen, maar dat hoeft niet. Al uw geld dat u van God in bruikleen hebt gekregen, mag u beheren en u mag ermee doen, wat u zelf wilt.

Dus beste mensen, twijfelt u, geef dan niets. Besteed dan uw geld op een andere manier, zoals u het beste uitkomt.’

Hoofdstuk 53 - De onrechtvaardige rentmeester. - Lucas 16 : 1 - 14

De Here Jezus sprak met zijn leerlingen niet alleen over het nieuwe Koninkrijk van God en over het eeuwige leven na onze dood. Nee, hij leerde hen ook hoe ze op deze wereld met elkaar moeten omgaan. Over de dingen van alle dag. Hoe je je werk moet doen, hoe je je naaste moet helpen, hoe je je gasten moet ontvangen, hoe je je ouders in ere moet houden, over het eten en drinken en hoe dankbaar je moet zijn voor alle goede gaven die de Vader in de hemel je geeft. Ook leerde Jezus hen hoe de mensen hun geld dat God hun toevertrouwd had moesten gebruiken.

Ook al hadden de discipelen geen geld en bezit – ze hadden immers alles opgegeven om Jezus te volgen - ze moesten wel weten hoe met geld om te gaan. Later zouden zij de leiders van zijn kerk worden en dan moesten ze wel weten hoe geld eerlijk besteed zou moeten worden.

Bovendien, Jezus had meer discipelen dan alleen deze twaalf die altijd bij hem waren. Er waren ook volgelingen van Jezus, die wel geld, huizen en land hadden.

Speciaal voor hen, maar ook voor de Farizeeërs die er weer eens bij stonden om hem op een woord te vangen, vertelde Jezus de gelijkenis van de onrechtvaardige rentmeester.

In een grote stad woonde een man die erg rijk was. Hij bezat veel geld, uitgestrekte landerijen en veel grote boerderijen.

Een gedeelte van zijn bezit lag dichtbij de stad waar hij woonde. Maar ver weg het grootste gedeelte van zijn bezittingen lag niet zo dicht in de buurt.

Gelukkig had deze rijke man een rentmeester die zijn bezittingen ver van huis heel goed beheerde. Ja, dat was hem goed toevertrouwd. Hij zorgde ervoor, dat de boeren op tijd hun huur betaalden. Die rijke man had een heel goede beheerder voor zijn bezittingen.

Maar wat deze rijke man niet wist was dat zijn rentmeester niet eerlijk was. Hij liet de boeren veel te veel betalen en wat ze te veel betaalden stak hij in zijn eigen zak en leefde daarvan als een miljonair. Dat die boeren in armoede moesten leven omdat hij hen uitbuitte, dat interesseerde hem niets. Nee, elk mens moest in de eerste plaats aan zichzelf denken en zijn baas, ver weg in de stad, die merkte er toch niets van.

Maar daar vergiste hij zich in. Op een gegeven moment kreeg die rijke man te horen hoe gemeen en onrechtvaardig zijn rentmeester was. Hij werd erg boos. Niet alleen omdat zijn rentmeester stiekem in weelde leefde van zijn geld, maar door hem kreeg hij bij de boeren een slechte naam. De boeren dachten natuurlijk dat hij zo onbarmhartig was door zulke onredelijk hoge huren te eisen. Maar nu was het afgelopen. Zijn rentmeester zou ontslag krijgen. Dat stond vast. Maar eerst moest er onderzoek gedaan worden naar de slechte praktijken van deze man.

De oneerlijke rentmeester ging met een zwaar gemoed naar zijn heer. Toen hij voor zijn baas stond was hij op het ergste voorbereid. Hij zou natuurlijk een erge straf krijgen. En dat was verdiend.

Maar hij wist niet wat hij hoorde toen zijn baas alleen maar zei: ‘Wat heb ik nu van jou gehoord? Dit wil ik niet. Ga naar huis en haal alle boeken op en draag alles over aan je opvolger, want jij kunt niet langer mijn rentmeester zijn.’

De onrechtvaardige rentmeester wist niet wat hij hoorde. Kwam hij er zo gemakkelijk, ja zo genadig vanaf?

Weer thuisgekomen pakte hij alle boeken bij elkaar. Hij moest ze bij zijn baas inleveren. Maar hoe moest het nu verder met hem? Spijt dat hij zo oneerlijk was geweest had hij niet. Maar het speet hem wel dat er nu een eind gekomen was aan zijn mooi leventje. Van het gestolen geld was niets meer over. Alles had hij

opgemaakt. Hij zou weer moeten werken voor zijn dagelijks brood. Maar wie wilde hem in dienst nemen na alles wat hij gedaan had? Moest hij straks bedelen? Nee, daar voelde hij zich te goed voor. Hij wilde zich niet schamen! En toen kreeg hij een geweldig idee.

Als hij nu eerst eens naar zijn boeren toeging? Hij had ze wel jarenlang bedrogen en bestolen, maar dat wisten ze toch niet. Zij dachten altijd dat die rijke man in de stad van hen zulke hoge huren vroeg.

Als hij het nu een beetje handig aanlegde en de huren eens flink omlaag deed, dan zouden ze hem allemaal uitbundig bedanken en hem later wel een plekje in hun boerderijen geven waar hij dan gratis kost en inwoning zou krijgen.

Hij liet de boeren één voor één bij zich op kantoor komen. Tegen de eerste zei hij: 'Hoeveel huur betaal je?'

'Honderd vaten olie, meneer,' antwoordde de boer die dit maar al te goed wist. De rentmeester zocht tussen zijn papieren.

'Dat klopt', zei de rentmeester. 'Weet je wat? Ik zal het goed met jou maken. Maak er maar snel vijftig van.'

Heel verbaasd maar ook blij keek de boer naar de rentmeester. Dit had hij niet verwacht. Met trillende handen ondertekende hij het nieuwe huurcontract. Nu kon hij iets extra's kopen voor zijn vrouw en kinderen. De olie was dit jaar duur. Hij stamelde woorden van dank.

Maar de rentmeester wilde geen woorden van dank horen. Zijn gezicht stond gewoon vroom toen hij zei: 'We moeten in het leven elkaar helpen, nietwaar? Misschien kunt u mij later ook nog eens helpen.'

De boer boog diep en antwoordde: 'Ik hoop dat ik het nog eens aan u goed kan maken.'

Blij ging hij de deur uit. Vijftig vaten olie had hij zomaar gekregen. De helft van de huur!

Daar kwam de tweede boer al het kantoor binnen. Wat moest hij hier? Veel goeds zou hij zeker niet te horen krijgen. Zou de huur dit komende jaar nog hoger worden? En hij betaalde al zoveel huur vergeleken met collega boeren in de omgeving. Van deze rentmeester kon je alles verwachten, maar weinig goeds. En daar was het al zo ver. 'Hoeveel huur betaal jij?'

Bedeest antwoordde hij: 'Honderd zakken graan.'

Nu kwam het, nu zou hij de hogere huur wel te horen krijgen en hij wist al niet waar hij al dat graan wat hij nu verschuldigd was, vandaan moest halen.

De rentmeester antwoordde heel rustig: 'Dat meende ik al. Maar ik heb er eens goed over nagedacht en volgens mij is dit aan de hoge kant.'

Hij gaf de boer een nieuw contract en zei: 'Kijk, ik heb op jouw nieuw huurcontract tachtig zakken graan geschreven. Zet maar gauw je handtekening. Dan is dat geregeld.'

De boer stond daar een ogenblik volkomen verslagen. Toen liet hij zich op een stoel zakken en zette zijn handtekening onder het nieuwe contract. Deze rentmeester? Dat moest toch wel een goede kerel zijn! Dat hij zo positief over zijn boeren dacht. En dat, terwijl er zo vaak zo negatief over deze man geroddeld werd....

Zoals het met deze twee boeren ging, zo ging het met alle andere boeren die deze dag bij hem op kantoor kwamen. De rentmeester lachte in zijn vuistje toen de laatste boer de deur uitging. Het was natuurlijk nog mooier geweest wanneer hij elke boer een klein beetje geld had kunnen geven, wat hij jarenlang te veel van hen geïncasseerd had, maar dat was niet mogelijk omdat hij al het geld opgemaakt had. En, het was ook niet nodig. Ze waren allemaal al blij genoeg. Wanneer hij binnenkort zonder inkomsten was zouden ze op hun boerderijen hem allemaal welkom heten en hem eten en drinken geven. Hij had nu in één dag meer vrienden gemaakt dan in zijn hele leven.

En het mooiste was ook nog: het had hem geen cent gekost en ook zijn rijke baas daar in de stad leed geen schade.

Wanneer hij morgen met de boeken naar de stad ging kon hij met deze contracten bewijzen dat hij alles zo goed mogelijk recht gezet had.

En zo gebeurde het ook. Natuurlijk kreeg deze rentmeester zijn ontslag. Maar de rijke man prees hem dat hij zo handig was geweest. Hij had nu wel iets goed gemaakt, maar wat belangrijker was dat hij vrienden gekregen had bij wie hij in huis welkom was.

‘En zo’, zei de Here Jezus tegen zijn discipelen, ‘zo moeten jullie ook doen, met het geld dat jullie van God gekregen hebben. Ook jullie moeten vrienden maken met dat ‘onrechtvaardige’ geld. Ja met dat ‘vuile geld’ dat in de wereld zoveel kapot maakt. Gebruik dat ‘ellendige’ geld om vrienden te maken!

Wanneer jullie tijdens je leven met geld goed doen, bijvoorbeeld arme mensen helpen, dan zullen zij in de hemel na jullie dood jullie nog dankbaar zijn.

Luister goed! Wanneer jullie je geld niet op de juiste manier gebruiken, niets aan arme en zieke mensen geven, dan kan ik jullie het ‘eeuwige heil’ **niet** geven.

Want als jullie dit aards geld niet eens toevertrouwd is, hoe kan ik jullie dan de hemelse schatten toevertrouwen?

Een slaaf kan toch ook niet twee heren dienen? Tegelijkertijd in twee huizen werken? Zo kunnen ook jullie niet mijn dienaar zijn en ook nog slaaf van jullie geld.

De Farizeeërs, die deze woorden van Jezus ook gehoord hadden, waren het lang niet met Jezus eens. Volgens hen had Jezus het helemaal mis. Hun mening, ja hun overtuiging was dat geld en goederen juist een zegen en een gunst van God waren. En wie arm was? Nu, dat was de straf van God.

Maar wat voor zin had het nog om over dit soort vragen met Jezus te redetwisten? Ze wilden niet eens meer met hem praten en verachtelijk keken ze de andere kant uit.

De Here Jezus zag het. Ook al vonden de Farizeeërs zich te goed voor hem, Jezus wilde hen toch nog een keer waarschuwen. Voor hun eigen bestwil zei Jezus met scherpe, maar duidelijke woorden tegen hen: ‘Jullie doen je zo mooi voor bij de mensen en zij kijken heel hoog tegen jullie op, want jullie lijken zo vroom en goed. Maar God kent jullie harten en heeft een grote afkeer van de geboden die jullie zelf erbij gemaakt hebben. Jullie zeggen tegen de mensen dat jullie zo nauwgezet Gods geboden doen, maar jullie doen ze zelf niet!

Weet wel dat de wet van God altijd zal blijven bestaan. Er zal zelfs geen komma uit de wet verdwijnen. Nee, jullie zullen zelfs eerder de hemel en de aarde zien verdwijnen, dan dat de wet van God verandert.

En om hen nog een keer heel goed te leren dat er belangrijker dingen in het leven zijn dan geld en rijkdom, vertelde Jezus hun de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus die ik jullie in het volgende hoofdstuk ook ga vertellen.